Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

uuere asserit quia uiderit uiuificatrice morte cotidie a
uita passionis se occidit. Absit enim ne uir ses de diuine
mie largitate desperet. ne gressum cordis a pfectu intimi ratis
subtrahat. ne amore conditoris deserens. quasi a duce
destitutus in uia remaneat. et confossus gaudio latrocinan
tis desperationis ruat. Sed ne ea dicta ad nri intellectus ar
bitriu uideam uolente inflectere. debem exposteriorib;
pmissa pensare. Quo enim sensu hec dixerit. ipse pnus
indicat qui subiungit. Parce mihi dne. nichil enim sunt dies mea.
Heq; enim duo cueniunt sibi hec iba desperaui et parce. Nam
qui desperat nequaqm iam sibi pari postulat. et qui ad
huc sibi pari desiderat pfecto minime desperat
Aliunde ergo est qd desperat. aliunde iu qd pari ses uir pos
tulat. quia nimirum dum bona uite transeuntis p despe
ratione deserit. ad optinenda que pmanent inspe robustior
exurgit. Desperando itaq; meliori ad spem uenie ducit.
qui eo ceteri uentura appetit. quo psentia ueri ex despera
tione relinquit. Sit notandum qd uim nobis sui cordis in
sinuans. una quide de se sententia ptulit. sed hanc tertio in
sinuando replicauit. Qd enim supi dixerat. elegit suspendium
anima mea. hoc replicans addidit desperaui atq; ei na e
cupiscendo. et temporalia p ponendo. hoc postremo intu
it parce mihi. et supi dixit. morte ossa mea hoc nimirum sub
didit. nequaqm ultra iam uiuam. hoc ultimum ptulit. nichil
enim sunt dies mea. Bene autem dies suos nichil esse considerat.
quia ut paulo supi sepe iam diximus. sci uiri quo ueri suma
cognoscunt. eo sublimiori terrena despiciunt. et idcirco psen
tis uite dies nichil esse conspiciunt. qa illuminate mtis